

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВНИ СУД

17 У 17094/15

Дана 02.11.2018. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Горданом Вукићевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... бр...., чији је пуномоћник Кристина М. Павловић, адвокат из Београда, Гандијева бр.130б, локал 12, против туженог Градског већа града Београда, Београд, ради поништаја решења, број: 351-528/15-ГВ од 23.07.2015. године, са заинтересованим лицима Б.Б. из ..., ул. ... бр.... и В.В. из ..., ул. ... бр...., у предмету грађевинском, по одржаној усменој јавној расправи, дана 31.10.2018. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива, усвојена је жалба Мирјане Стојановић и Љубице Зејак, обе из Београда, и поништен је закључак Секретаријата за послове легализације објеката Градске управе града Београда-Сектор за подручје општина Вождовац и Чукарица, XXXI-06 бр. 351.21-431/2013 од 16.03.2015. године, а ставом 2. диспозитива одлучено је да се предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Тужбом поднетом Управном суду дана 12.12.2015. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због нетачно и непотпуно утврђеног чињенично стања и погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је образложење решења туженог органа нејасно и контрадикторно имајући у виду да се тужени позива на одредбу члана 242. став 1. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да странка може тражити понављање поступка у року од једног месеца од дана када је достављено решење, а да притом уведеном поступку није утврђено када су заинтересована лица, као подносиоци предлога за понављање поступка примили правноснажно решење Одељења за комунално-грађевинске и стамбене послове општине Вождовац број 351-268/04 од 26.12.2007. године. Такође истиче да је тужени орган предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлуку, а да је оспореним решењем пропустио да одреди у ком обиму ће се поступак поновити.

Налази да је погрешан закључак туженог органа да заинтересована лица нису учествовала у поступку у коме је донето решење за који поступак је поднет предлог за понављање и да је на тај начин повређен закон на њихову штету, имајући у виду да је Љубица Зејак тужили дала оверену сагласност, да тужила може да прибави одобрење за радове и употребу изведених радова на реконструкцији, доградњи и надоградњи дворишне стамбене зграде у улици ... на кп. бр. ... КО .... Са напред наведених разлога тужила је предложила да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, достављеном суду дана 28.04.2016. оспорио наводе тужбе у целости, па је остајући у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице, Б.Б. из Београда, у одговору на тужбу достављеном Управном суду дана 15.06.2016. године, оспорава наводе тужбе у целости указујући да нису тачни наводи тужбе да није утврђено када је ово заинтересовано лице примило решење Одељења за комунално-грађевинске и стамбене послове општине Вождовац бр. 351-268/04 од 26.12.2007. године, имајући у виду да се у списима налази доказ о томе да је то решење заинтересовано лице примило 09.08.2013. године. Такође оспорава тачност тврдње тужиле да оспореним решењем није одређен обим у коме ће се поступак поновити, имајући у виду да је тужени орган оспореним решењем само поништио закључак првостепеног органа којим је одбачен предлог за понављање поступак и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Са наведених разлога предложила је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице В.В., у одговору на тужбу достављеном Управном суду дана 10.06.2016. године, оспорава наводе тужбе у целости указујући да нису тачни наводи тужбе да није утврђено када је ово заинтересовано лице примило решење од 26.12.2007. године, те да је цео поступак легализације дограђеног и надграђеног објекта вођен без знања сувласника, на незаконит начин, због чега сматра да се у предметној ствари ради о корупцији у којој има и елемената кривичног дела. Оспорава тачност тврдње да нема доказа о томе када су сувласници примили решење о окончању поступка и издавању употребне дозволе, имајући у виду да се решење којим се доказује датум пријема са потписима сувласника налази у списима уколико га неко није склонио, а из ког решења јасно произлази да смо исто примили 29.08.2013. године. Такође указује да је сагласност дала за привремени објекат бр. 351-81/89 од 04.04.1988. године а не за предметну легализацију. Са наведених разлога предложила је да суд потврди решење туженог органа од 23.07.2015. године а тужбу тужиле одбаци.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд дана 31.10.2018. године, одржао усмену јавну расправу у присуству заинтересованог лица Б.Б., а у одсуству уредно позване тужиле, туженог органа и заинтересованог лица В.В., сагласно одредби члана 38. Закона о управним споровима.

Заинтересовано лице Б.Б. изјавила је да остаје у свему код навода из

одговора на тужбу, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Предложила је да суд тужбу одбије, а трошкове поступка није тражила.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, изјаве дате на јавној расправи и списка предмета ове правне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног закључка произлази да су решењем Одељења за комунално-грађевинске и стамбене послове општине Вождовац број: 351-268/04 од 26.12.2007. године, правноснажним од 28.12.2007. године, одобрени А.А. и Г.Г. из ..., Улица ... број ..., изведени радови на реконструкцији, доградњи и надградњи дворишне стамбене зграде (део зграде) којим радовима је уместо постојећег објекта формирана стамбена зграда спратности П+ПК, са једноипособним станом у приземљу површине 52,07 м², и трособним станом у поткровљу површине 57,68 м², на к.п. бр.... КО ... у Улици ... број ..., у .... Против наведеног решења Б.Б. и В.В. поднеле су, у својству заинтересованих лица-сукорисника на к.п.бр.... КО ..., предлог за понављање поступка Градској Вождовац дана 03.09.2013. године, који је прецизиран поднесцима од 08.07.2014. године, односно 27.10.2014. године, којима су указале на свој правни интерес за учешће у поступку, у коме је донето наведено решење, те повреду правила поступка због које им је ускраћена могућност да благовремено учествују у поступку и у истом заштите своје интересе, са предлогом да се поступак понови и у поновљеном поступку поништи издата грађевинска и употребна дозвола, а све с позивом на одредбу члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку. Поступајући по наведеном предлогу првостепени орган је донео ожалбени закључак од 16.03.2015. године, којим је предлог одбацио као неблаговремен, након што је претходно – увидом у списе предмета бр. 351-268/04, утврдио да су инвеститори А.А. и Г.Г. решење бр. 351-268/04 од 26.12.2007. године примиле дана 28.12.2007. године. Према оцени првостепеног органа, апсолутни објективни рок у коме се може тражити понављање поступка или у коме се поступак може покренути по службеној дужности, а који износи 5 година од дана достављања решења странци, за напред наведено решење истекао је дана 28.12.2012. године, те како су подносиоци предлога, предлог за понављање поступка поднели дана 03.09.2013. године, несумњиво произлази да је исти поднет неблаговремено по истеку наведеног законског, објективног плеклузивног рока.

Решавајући по жалби заинтересованих лица изјављеној на напред наведени закључак првостепеног органа, тужени орган је позивајући се на одредбе чл.125. став 1., 199. став 2., 240. ст. 1. и 4. и 242. ст. 1., 3. и 4. Закона о општем управном поступку, али и на одредбе чл. 13. став 1. и 15. ст. 1. и 4. Закона о основама својинско правних односа, уважио жалбу, поништио наведени закључак и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлуку. По оцени туженог органа, првостепени орган у поступку који је претходио доношењу ожаленог закључка није у складу са чланом 8. а у вези са чл. 125. став 1., чл. 39. и чл. 242. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10), утврдио све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење

законите и правилне одлуке, односно чињеницу да ли жалиље ради заштите својих права и правних интереса имају право да учествују у поступку и у зависности од тога када је жалиљама достављено решење Одељења за комунално-грађевинске и стамбене послове општине Вождовац број 351-268/04 од 26.12.2007. године. Напред наведену одлуку тужени орган је донео након што је претходно, увидом у списе предмета, односно земљишно књижни извадак бр. ... за кп.бр. ... КО ... од 19.08.2003. године, утврдио да су као сукорисници на кп.бр.... КО ... и сувласници на кући број 5, у Улици ..., зграде бр. ..., лево од улаза, зграде бб позади зграде ..., и зграде у дну плаца десно, Д.Д. са уделом 1/4, В.В., са уделом 1/4, А.А. са уделом 1/8, Б.Б. са уделом 1/4 и Г.Г. са уделом 1/8, као и то да је предлог за понављање поступка заснован на разлозима из члана 239. тачка 9. Закона о општем управном поступку, односно због немогућности заинтересованих лица да учествују у предметном поступку. Доносећи одлуку као у диспозитиву оспреног решења тужени орган је изразио и правно становиште да ако странци није дата могућност да учествује у поступку, она може независно од тога да ли је за странке које су учествовале у поступку прошао рок од 5 година (члан 242. став 3) да у року од месец дана од дана када је њој достављено решење поднесе захтев за понављање управног поступка, стим да објективни рок од 5 година, за сваку странку почиње да тече од дана када је њој достављено решење. Код напред наведеног, налазећи да првостепени орган у проведеном поступку није правилно и потпуно утврдио чињенично стање тужени орган је применом одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспреног решења.

Одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр.30/10), прописано је да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају, другостепени орган је дужан својим решењем да укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан у свему да поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана пријема предмета, донесе ново решење. Против новог решења странка има право на жалбу.

Одредбом члана 242. став 3. истог закона, прописано је да се по протеку рока од пет година од достављања решења странци, понављање управног поступка не може тражити нити се може покренути по службеној дужности.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари, а имајући у виду повреду правила поступка на које је указано решењем туженог органа, који су и по оцени суда од утицаја на оцену законистости решења, Управни суда налази да је правилно одлучио тужени орган када је оспореним решењем уважио жалбу заинтересованих лица и донео одлуку као у диспозитиву оспреног решења, дајући за исту довољно разлога које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

По оцени Управног суда, правилан је и закључак туженог органа да објективни рок од 5 година прописан у одредби члана 242.став 3. Закона о општем

управном поступку, за сваку странку-па и ону која није учествовала у управном поступку, почиње да тече од дана када је коначно решење достављено тој странци. Ово стога јер у поступку са више лица у својству странака достављање коначног решења свим странкама не мора да буде извршено у истом дану.

Код напред наведеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, након закључене усмене јавне расправе, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управим споровима одлучио као диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.11.2018. године, 17 У 17094/15

Записничар
Гордан Вукићевић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП